3 For nogen Tid siden kom et stort Brev til Dig fra Wien af, hvilket man paa Posthuset ikke vilde udlevere, uden jeg hos Marchesa Massimi derfor havde afgivet Mortificationsattest; jeg fik da Brevet og maatte derfor paa mine Vegne betale 15 Gl. 16 Paoli – Brevet var i Grunden ingen Ting værd, og jeg skjønner ikke det er forunderligt at Vende Dig, det er fra Grev Belle-garde som Dannebrogsordenens Canceliere, i hvilken Egenskab han skriver som Medbroder i bemeldte Decoration og beder om at indsende til ham en formelig recevuta for dit Exemplar af Decorationen med den Forsikkrelse at dine Provinser efter din Død skulle tilholdes at sende den tilbage til Ordens Kantzleret; jeg har vanskt det forholdt i dit Navn eller rettere paa mine Vegne, og saaledes mesteparten dette ikke videre. Uden en lille Commission fra mig mesteparten paa en Maade:

2 Tjen mig endelig: at gaae til Grevinde Rosenkrantz, af hvis sidste Brev til mig at 27 November jeg seer at hendes Sundhed er blevet hende tilskikket, og beder Hs Excellence fra mig at underskylde at det ingenlunde er Skam mig nærligt: Hasten at tilskrive Geheimeraaden, hvilket jeg ellers burde; at den Time[illegible], hvori jeg har maattet hen-bringe disse to Dage uden Pindsens Ankomst, har hindret mig deri, og at jeg næste Onsdag skal have Hs Excellence og milde Hvad som kunde interessere Ham: Anledning af Prin-sens Nærværelse, hans Studium hos Paven etc. –

5 Endelig min hjertelige Tak, kjære trofaste Ven, fordi du har holdt Ord og fuldt med min kjære elskelige Svigerinde til det indviede Sted hvor al min Glæde paa Jorden er begravet – men hold nu op dit givne Løfte til mine øvrige Fødelandes Tvillingsøster: at besøge hende og mine Sjæle Børn paa Sø-lingen med Vorningborg – ak! hold dit Løfte, jeg beder paa indtrængende derom! – Snart mere fra din trofaste Ven Brandt

til Thorvaldsen

Thorvaldsens Museums
ARKIV

1819.
57 82.

Kjæreste Ven! Rom den 25 December 1819.

Dagvogn maa jeg skrive til dig disse Linier i største Hast, da jeg har geleidet Hs Højhed Prinds Christian og Gemalinde den gandske Dag først i det pavelige Kapelle, siden til Audients hos den gamle elskværdige Pius den 7de, og endelig i det Stadium, hvor vi have havt adskillige Timer lige til nu da Mørket vælder ind som af en Sæk, og Posttiden er forhaanden. Jeg vilde gjerne ønske i Dag at skrive dig om mange Momenter som ingen Optættelse kunne taale, uden ret af disse kan angaae dine egne Anlig-gender.

1 Hs Højhed Pr. Christian med Gemalinde og Følge ankom i Forgaars Søndags Kl. 5, den 23 December til denne herlige Stad, hvor vi Danske naturligvis siden meget fast bestandig, have været om dem. Hvor vidt dette en Fordeel for Prindsen at have i Tydskland fik en vigtig med (der begyndes som Følgende Maaneder baade føre meget Vand med sig og bevæger sig frem i højst forunderlige Buxter igjennem Europa og igjennem Livet) dette begyn-der Hs Højhed selv følt vel at indsee. Det Bedste er at samme Mand her synes at volde det Parti slet ikke at følge med Prindsen og os andre til Kongerne hvor han gjør meget vel, først fordi han slet intet heraf forstaaer, dernæst fordi han ikke har Tid dertil

X) Wilhelm Barth

25/12 1819 57

1814

for at snakke til alle Mennesker om Pavedømmets store Elskværdighed og om H. H. Kongens store Villie til hvem selv Manden gjemmer i det Kongen gav ham en „Introduktions Brev“ at gjelde Pavens gjennem Italien — for at skrive Breve til alle Mennesker over samme Gjenstande.

Men mislyen vil just al den megen Skriven og Snakken hindre ham i at skrive til dig selv, den nærmest vedkommende Person, det jeg vil melde dig: at Pavens og Pavindens (som i Paaskeuge er saa elskværdig at lee, ved en Laas paa Maaneds Mund som forbinder paa Papagenos i Zauberflöte, skulde aldeles forbydes ham at vandre om derom) mageligen forlode det Studium fulde af Sand, dybt følt Beundring. I Sandhed: Pavinden er en Herre som fortjener at see Rom. Detailler om dette første Besøg i det Studium og om Pavens Yttringer til mig i det Fællesskab Freund skal jeg ordentligere melde dig i mit nøste Brev. I Haast om noget gandske andet men som er af en vis Vigtighed, ja det gjælder om meer end 200 Scudi i din Kasse:

Den hæderlige ridderlige Natur af Frue Ostermann blev gandske stærk i Mandags for nogen Tid siden

Freund Thorvaldsen ønskede at modtage den paa Pavens Vegne resterende Sum hos Scalthein for gemme, da han ikke ønskede at vove nøgle til at bringe for mange af sine andre Penge hos Scalthein, hvilke jo ere rentebærende saaledes de blive der i Banken. Man ville først ikke udbetale den resterende Sum førend man fra Scalthein derom havde indhentet nærmere Ordre fra Ostermanden

selv, hvilke man der i Comptoiret af man da hellere ville udbetale disse Penge imod min Kvittering som dansk Embedsmand her og hvad man ellers indkalde — Freund og Thorvaldsen kom til mig og da det aldeles var din Interesse at faae disse Penge udbetalte som snarest, saa tog jeg mig alvorlig af denne Sag og fik da og strax Scalthein til at udbetale de resterende 1349 Scudi, det er den ifølge den egen Paaskrivt paa Contracten med Ostermann resterende Sum. Thi Contracten lyder paa at de skal levere Statuen for 2000 Scudi og de har endnu selv skrevet eller sagdet Thorvaldsen paaskrive: at de har modtaget paa denne Sum 300 Zechiner: men — denne Paaskrivt er, frygter jeg, en Uforsomtlighed af dig til din egen ikke ubetydelige Skade. Thi: i Scalthein Comptoir er din Bevis af dig for 300 modtagne Zechiner til Afbetaling af Ostermandstatuens Pris, og jeg kan ikke formode af Dig af Ostermann selv har modtaget 100 Zechiner, da dette dog var muligt, saa kan jeg ikke fordre hos Scalthein de i min Tanker endnu resterende 100 Zechiner førend Du har meldt mig: om Du vel har modtaget nogen anden Sum til Afbetaling paa Statuens Kjøbesum end hvad Du har faaet hos Scalthein.

Meld mig endelig ikke paa Ord herom, men Sagen bliver gandske og kunde vel man hver gang i Fremtiden her har den ingen flere Penge staaende hos Scalthein har dit Bevis, saa er din Paaskrivt paa Contracten gal og saa maa vi endnu have 100 Zechiner hos Scalthein